

Nekdanji kaplani -pomočniki od ustanovitve župnije Dovje do danes

POMOČNIKI – KAPLANI:

1. MATEJ LAMPRETIČ, kaplan v l. (1607-08) ni bil zgleden, kaznovan po vizitatorju Janezu Salvago.
2. JANEZ LAUBINGER, kaplan v l. (1658-60), Prišel iz Stare Loke, odšel v Naklo. Rojen v Kamniku, posvečen l. 1657.
3. JOŽEF KOPFER, kurat, subsidiar, predstavljen ljudstvu že 12. septembra l. 1691 do l. 1696 ko je prevzel župnijo.

Vakatura (izpraznjeno mesto) kaplanske službe od l. 1696 do l. 1708.

4. FRANČIŠEK PARADIŽ, kaplan že 10. julija l. 1708 do sv. Petra l. 1710, vmes pa administrator 4 mesece l. 1709.
5. FRANČIŠEK MIHAEL MOLL, kaplan od meseca julija l. 1710 do sv. Jurija l. 1711. Odšel je na Štajersko ter bil gojenec v Gornjem gradu pol leta do l. 1712. Župnikoval je v Ljubnem na Štajerskem l. 1724, do svoje smrti, ko so ga dne 17. aprila l. 1736 položili v hladni grob. Bil je učen mož modroslovja in bakalavrij bogoslovja, star 52 let ko je umrl. Na Dovje je prišel iz Kranja, kjer je ugledal luč sveta l. 1684, študiral »humaniora« v Celovcu, modro- in bogoslovje v Gradcu, kjer je bil tudi posvečen na naslov mestne Kamere v Kranju l. 1710. Kaplanoval je pri sv. Pavlu ob Preboljski (1713-15). 24. 6. 1715. dalje je kaplanoval pri ljubljanskih uršulinkah do 1724.
6. ANDREJ GABER, subsidiar, od sv. Jurija l. 1711 do sv. Jurija l. 1714. Odšel je v Poljane nad Škofjo Loko za kaplana, kjer je služboval do sv. Jurija l. 1724. Rodil se je v Puštalu pri Škofji Loki dne 12. novembra l. 1672 očetu Jakobu in njegovi ženi Heleni. Mašnik je postal okrog l. 1698. Iz Poljan se preseli v Staro Loko.
7. MARKO TRIGLER, kaplan od sv. Jurija do meseca maja l. 1714. Odšel je v Ljubljano, kjer je izdihnil svojo nežno dušo kot ud mengeške bratovščine dne 21. maja l. 1714. Kaplanoval je poprej že l. 1700 v Šmarjeti pri Klevevžu.
8. JANEZ JAKOB WAITZ, kaplan od meseca junija l. 1714 do meseca septembra l. 1715. Jeseničan se je naredil Juriju in Heleni dne 11. julija l. 1688. Posvečen pa je bil na naslov 3 kmetov: Simona Klinar, Klemen Rabič in Jurija Razinger dne 14. septembra l. 1712 v Ljubljani.
9. URBAN JUSTIN, kaplan od meseca septembra l. 1715 do meseca septembra l. 1716. Bil je od l. 1726 ud mengeške bratovščine. Poprej od 28. marca do 17. decembra l. 1713 je bil župnikov vikar v Šentjuriju pri Kranju, l. 1720 pa subsidiar v Cerkljah pri Kranju.
10. JANEZ OSSIGIZ, kaplan od jeseni l. 1716 do meseca septembra l. 1717. Štirec z Rečice doma, rojen l. 1682, je bil v mašnika posvečen dne 28. aprila l. 1715 na gornjegrajski

naslov. Študiral je v Ljubljani vse. Izprva je sacelan na Savi pri Jesenicah 1 leto. Odšel je na Štajersko in bil kurat pri sv. Ksaveriju na Stražah, kjer je umrl l. 1722.

11. JAKOB KVAS (QUASS), kaplan od meseca septembra l. 1718 do meseca avgusta l. 1721.

12. ANDREJ CEGNAR (ZECHNER), kaplan od meseca avgusta l. 1721 do 8. aprila l. 1733, ko je prevzel župnijo.

Vakatura (izpraznjeno mesto) kaplanske službe od l. 1733 do l. 1736.

13. GAŠPER LAVTIŽAR, subsidiar od meseca junija do meseca oktobra l. 1736. Rojen na Dovjem l. 1708, v mašnika maziljen pa je bil na freisinški naslov dne 17. oktobra l. 1734.

14. MIHAEL JANEZ TREPPAN, kaplan, subsidiar od sv. Uršule l. 1737 do sv. Jurija l. 1742. Kranjec rojen l. 1708 je bil v mašnika posvečen na naslov boštanjkega gospostva barona Janeza Andreja Mordax de Porttendorfa dne 24. aprila l. 1734 v Ljubljani. Z Dovjega se preseli na Štajersko. Župnikoval je pri sv. Tilnu pod Turjakom. Poprej je služboval 1 leto tudi v Ljubljani v stolnici, v Gornjem gradu pa 2 $\frac{3}{4}$ leta.

15. GAŠPER BRENK (WRENKH), subsidiar od sv. Jurija l. 1742 do Vseh svetih l. 1743. Bitinčan iz Šmartina poleg Kranja je ugledal luč sveta dne 31. decembra l. 1710, mašnik pa je postal spomladi l. 1734 na naslov svobodnjaka Luka Dolenc.

16. JERNEJ JENKO, kaplan, subsidiar od meseca februarja l. 1744 do meseca avgusta l. 1746. Kranjec je bil v mašnika maziljen dne 14. maja l. 1730 na naslov mokronoškega gospostva grofa Karola Jožefa Daniela Reissiga.

17. GAŠPER LAVTIŽAR, subsidiar (drugič) od novega leta 1748 do novega leta 1750.

Vakatura (izpraznjeno mesto) kaplanske službe od l. 1750 do l. 1754.

18. JERNEJ JENKO, subsidiar (drugič) od 10. aprila l. 1754 do sv. Martina l. 1755.

19. ANDREJ SVETINA, subsidiar od meseca januarja l. 1756 do meseca februarja l. 1763. Bil je z Bleda doma, v mašnika posvečen dne 24. maja l. 1755 v Ljubljani na naslov gotovih kmetij pod blejskim gospostvom.

20. JANEZ JOŽEF POSAVEC (POSSAUNIKH), subsidiar od meseca februarja l. 1763 do novembra l. 1768, ko je provizor postal, a tudi že od poprej od l. 1766 je bil namestnik župnikov.

21. P. JOŽEF ANTON IGNACIJ DE HALLERSTEIN, puščavnik, je bival na Dovjem in pomagal v dušnem pastirstvu od meseca avgusta l. 1766 do l. 1771. Ko je l. 1764 postal akolit je bil izpuščen iz Senjske škofije. Dne 2. marca l. 1765 prejme subdiakoniat na naslov lastnega patrimonija in sicer v Ljubljani. Kje in kdaj je prejel diakonat in mašništvo ni znano. Ljubljančan, krščen 31. maja l. 1740. Oče mu je bil baron Janez Ignacij, mati pa Marija Ana Antonija. V l. 1771-75 je bival na Zasipski Dobravi kot eremit-puščavnik.

22. JAKOB FRITZ, subsidiar od meseca septembra l. 1770 do meseca decembra l. 1772. Doma je bil v Ljubnem na Gorenjskem, rojen l. 1743, v mašnika posvečen pa je bil v Ljubljani dne 10. decembra l. 1768 na naslov cesarsko kraljevih kamnogoriških fužin. Odšel je na Štajersko ter služboval kot podvikar pri sv. Lovrencu v Krajini na Bizeljskem od l. 1783 do svoje smrti dne 9. avgusta l. 1786.
23. MARTIN PRAPROTNIK, subsidiar od meseca decembra l. 1772 do meseca junija 1793. Kropar rojen l. 1741, posvečen pa v Trstu l. 1768 na naslov kroparske občine. Sin fužinarja Antona Praprotnik in Elizabete roj. Grošelj.
24. MARTIN PRENNER, kaplan od sv. Jakoba l. 1793 do Vseh svetih l. 1794. Ločan, rojen 10. 11. l. 1746 očetu Janezu in Heleni, posvečen v mašnika pa je bil l. 1771. Umrl je v Stranjah kot župnik dne 3. novembra l. 1802. Z Dovjega se preseli na Studenec pri Krškem in tudi pri sv. Križu pri Kostanjevici je bil nekaj časa.
25. MARTIN PRAPROTNIK, kurat, že drugič pomočnik, od novembra l. 1794 do svečnice l. 1796.
26. JURIJ ZUPANC, kaplan od svečnice l. 1796 do svoje smrti dne 27. junija l. 1798. V Šentjuriju pri Kranju se mu je stekla kmečka zibelka l. 1748. Mašnik pa je postal l. 1774 na naslov lastnega patrimonija dne 2. aprila.
27. MARTIN PRAPROTNIK, že večletni kurat, zopet bil pomočnik od meseca julija l. 1798 do 9. marca l. 1799.
28. JOŽEF POGAČAR, kaplan od 17. marca l. 1799 do sv. Jurija l. 1801. Radovljčan, rojen dne 31. novembra l. 1757, posvečen pa je bil v duhovnika dne 11. decembra l. 1785. kaplan Šmartin pri Kranju 17787-88. V pokoju živel in deloval na Breznici, kjer umrl 22. 9. 1829. Sacerdos jubilatus – coluber et columba timore Dei sapiens (nagrobnik); prevod: Duhovnik jubilent – (kot) kača in golob moder iz strahu pred Bogom.
29. MARTIN PRAPROTNIK, stari kurat že četrtič pomočnik od sv. Jurija do Božiča l. 1801.
30. MARKO PREGELJ, kaplan od Božiča l. 1801 do 25. oktobra l. 1803. Kamničan je bil v mašnika posvečen v Ljubljani dne 23. maja l. 1801. Z Dovjega se preseli v Preddvor za kaplana. Kaplan v Škocjanu pri Turjaku, umrl 2. 7. 1818.
31. JANEZ JEGLIČ, kaplan od 25. oktobra l. 1803 do meseca junija l. 1804, potem pa župni upravitelj tu. Podbrežan, rojen l. 1777, posvečen pa dne 4. septembra l. 1803 ter poslan na Dovje v pomoč, odtod pa se preseli v Radovljico.
32. MARTIN PRAPROTNIK, kurat, že petič kaplan od junija l. 1804 do aprila l. 1809. Umrl je tu dne 15. aprila l. 1809.
33. JOŽEF POGAČAR, pomočnik poleti l. 1809 nekaj časa.
34. LOVRO JURIJ POKLJUKAR, duhovnik, pomočnik od meseca junija l. 1810 do Vseh svetih l. 1830. Vmes l. 1820 pa tudi župni upravitelj 3 mesece. Potem v pokoju do l. 1834.

35. ANTON (PUŠČAVNIK) BOŽIČ, kaplan od Vseh svetih l. 1830 do Vseh svetih l. 1832. Idriččan je ugledal luč sveta dne 10. januarja l. 1804, mašništvo pa je sprejel dne 20. avgusta l. 1830 ter prišel na prvo službo na Dovje, odšel pa v Stari trg pri Ložu za kaplana. L. 1833 se preseli v Košano, kjer je služboval kot kaplan do svoje smrti 7. avgusta l. 1855. Kolere se je nalezil pri previdevanju mnogih bolnikov. Kaplana Antona Božiča so poklicali ponoči v Kal. Ko se je vračal domov se mu je trebuh čudno napel, da je bil ves zabuhel, v 4 ali 5 urah ga je kolera spravila v grob.
36. GREGORIJ KRŽIČ, kaplan od Vseh svetih l. 1832 do meseca oktobra l. 1833. Vodičan, rojen dne 17. marca l. 1799, posvečen pa dne 20. avgusta l. 1830. Na Dolah je imel prvo službo, od tam prišel na Dovje, odšel pa v Radovljico do 1836. Dol pri Ljubljani, Dobrepolje, v Zalogu pri Cerkljah v l. 1839-43, pod Šinkov turn in v Radomlje, kjer je umrl 10. 4. 1856.
37. ANTON (PUŠČAVNIK) STARE, kaplan od oktobra l. 1833 do sv. Petra do sv. Petra l. 1834. »Erjavčev« iz Strahinja hšt. 27 pri Naklem je ugledal beli dan 14. januarja l. 1799, mašnik pa je postal dne 26. avgusta l. 1828. Na Dovjem je bolehal.
38. ANDREJ SMOLE, kaplan os Sv. Mihaela l. 1834 do sv. Jurija l. 1837. Ižanec iz Tomišlja, rojen dne 28. novembra l. 1806, posvečen pa dne 27. julija l. 1834 je prišel na prvo službo na Dovje, odšel pa na Jesenice. Stare je bil priljubljen spovednik, znan v bližnji in daljni okolici. L. 1868 je bil v Šinkovem turnu, umrl dne 26 7. 1869.
39. BLAŽ ULČAR, je kaplanoval tu od sv. Jurija do Božiča l. 1837. Brezničan, rojen dne 3. februarja l. 1809, posvečen pa dne 27. julija l. 1833. Župnik v Velesovem, kjer je umrl 18. 1. 1885.
40. JURIJ STENKO, kaplan od Božiča l. 1837 do sv. Jurija l. 1840. V Pečah mu je tekla prva zibelka dne 9. aprila l. 1809, poduhovničil pa se je dne 3. aprila l. 1836. Prišel je iz Šentjurija pri Kranju kot beneficiat, odšel pa v Dob.
41. JANEZ (KRSTNIK) DEMŠAR, kaplan od sv. Jurija l. 1840 do meseca marca l. 1848, ko se preseli v Zatičino (Stična) od tam pa v Bukovščico. Selčan, rojen dne 16. junija 1808, posvečen v mašnika dne 27. julija l. 1833.
42. JOŽEF BARL (WARLL), kaplan od 7. aprila l. 1848 do svoje smrti dne 21. aprila l. 1857. Radovljičan, je ugledal luč sveta dne 22. februarja l. 1801, mašnik pa je postal dne 19. julija l. 1831. Kaplanoval je izprva od septembra l. 1831 v Fari pri Kostelu, l. 1833 ga pošljejo v Hinje, od tam l. 1839 preseli v Črnomelj, odtod pa l. 1844 dospe v Loški potok, naposled pa pride od tam na Dovje, kjer je ustavil svet. Njegov nagrobnik je lepo ohranjen levo ob zakristijskih vratih na Dovjem.
43. KLEMEN JANŠA, valetnolinarij (kot osebni pomočnik) v l. 1853-54. Umrl vsled sušice 24. 4. 1854. Rojen na Dovjem 18. 11. 1825, posvečen 30. 7. 1850. Bil je botanik. Tudi njegov grob je lepo ohranjen pod velikim vitrajem na skrajno desni strani zakristijskih vrat na Dovjem.
44. JANEZ (EVANGELIST) VOVK, kaplan in obenem župni upravitelj od 24. marca do 20. novembra l. 1852.

45. JANEZ (KRSTNIK) PFEIFER, kaplan od meseca junija l. 1857 do sv. Uršule l. 1858. Drulovčan hšt. 12, v Šmartinu poleg Kranja se je naredil kmečkim staršem Jožefu in Rotiji, roj. Jerala dne 28. junija l. 1805, mašnik pa je postal 26. julija l. 1832.
46. JANEZ (KRSTNIK OBGLAVLJENI) TERAN, kaplan od Vseh svetih l. 1858 do 10. septembra l. 1859. »Trnačev« iz Gornjih Dupljan se je rodil dne 14. avgusta l. 1833, posvečen pa je bil dne 28. julija l. 1858 ter prišel na prvo službo na Dovje, odšel pa v Gorje.
47. IGNACIJ REBOLJ, kaplan od 18. septembra l. 1859 do srede oktobra l. 1863. Rojen v Pečah, vas Goričane dne 31. julija l. 1806, očetu Jožefu in Poloni roj. Roglič, posvečen pa v duhovnika dne 12. avgusta l. 1838. Z Dovjega je odšel v lom za kurata. Tam je popolnoma ohromel. Lomljani ga niso zapustili, v boleznih in starosti so mu ostali dobri. Umril je 9. 3. 1857.
48. JANEZ (KRSTNIK OBGLAVLJENI) PUHAR, kaplan od 13. novembra l. 1863 do sv. Petra l. 1864. Kranjec, rojen dne 16. avgusta l. 1814, posvečen pa v mašnika dne 31. marca l. 1838. Bolan je odšel v pokoj domov v Kranj, kjer je umrl dne 7. avgusta l. 1864. Bil je izumitelj fotografije na steklo.
49. JAKOB (STAREJŠI) TOMELJ, kaplan od sv. Mihaela l. 1864 do meseca septembra l. 1866. Na Čemšeniku mu je tekla kmečka zibelka dne 19. julija l. 1838, mašništvu pa je sprejel že v tretjem letu bogoslovja dne 1. avgusta l. 1863. Dovršivši bogoslovne nauke kot semeniščnik je prišel naslednje leto na prvo službeno mesto na Dovje, odšel pa v Hinje. Slednjič bil dobro leto župnik na Čemšeniku, kjer je pa umrl dne 3. 3. 1890.
50. JERNEJ ZUPANČIČ, kaplan od 5. septembra l. 1866 do jeseni l. 1867. Rojen v Vačah dne 24. avgusta l. 1838. Prišel je na Dovje iz Hinj, odšel bolehen domov. Slednjič živel kot kaplan v pokoju v Litiji do svoje smrti dne 25. 3. 1907.
51. LOVRO BERGANT, kaplan od jeseni l. 1867 do jeseni l. 1868. Šentvidčan nad Ljubljano je ugledal luč sveta dne 3. avgusta l. 1840, mašnik pa je postal dne 30. julija l. 1865. Prišel je za kaplana v Cerklje na Dolenjskem, od tam se preselil na Dovje, od tam pa odšel v Radeče pri Zidanem mostu. Župnik v Gornjem Logatcu od 1885 do smrti 10. 11. 1897.
52. ALOJZIJ PUC, kaplan od jeseni l. 1868 do meseca avgusta l. 1970, ko je odšel na Bled. »Furlov« z Jesenic hšt. 20, se je naredil očetu Jožefu in materi Mariji, roj. Čop dne 9. julija l. 1845, poduhovničil pa se je dne 1. avgusta l. 1868 ter prišel na prvo službo na Dovje. Slednjič bil župnik v Hrenovicah od 28. 9. 1886 do 7. novembra l. 1897. Bil je moder in blag duhovnik. (Sodba bivšega kaplana Mikša o njem.)
53. PETER HABJAN, kaplan od meseca avgusta l. 1970 do meseca oktobra l. 1872. »Muretov« iz Zapotnice v Škofji loki se rodil dne 26. junija l. 1845, mašnik pa je postal že v tretjem letu bogoslovja, dne 31. julija l. 1869. Dovršivši bogoslovne nauke kot semeniščnik, je prišel naslednje leto na prvo službo na Dovje, odšel pa v Šmarije pod Ljubljano, kjer je vsled jetike izdihnil svojo blago dušo dne 11. julija l. 1875. Na njegovem grobu lepo cveto nasajene vrtnice, katere oskrbuje stara postrežnica kaplanska.
54. ANTON (PADOVANSKI) NEMEC, kaplan od sv. Uršule l. 1872 do jeseni l. 1873. V Premu na Notranjskem je ugledal luč sveta dne 24. maja l. 1845, posvečen v mašnika pa je bil

že v tretjem letu bogoslovja dne 31. julija l. 1871. Dovršivši bogoslovne nauke kot semeniščnik, je prišel naslednje leto na prvo službo na Dovje. Kaplan pri Sv. Trojici v Tržiču 10 let, kaplan v Trebnjem in v Šenčurju 1. kaplan 19. 9. 1889 do 5. decembra 1895. župnik v Kokri pa do svoje smrti 19. 1. 1928.

Vakatura (izpraznjeno mesto) kaplanske službe od l. 1873 do l. 1886.

55. ANTON (PUŠČAVNIK) FURMACHER, penzionist od jeseni l. 1873 do 3. septembra l. 1883, ko je legel v hladni grob, je vendar še nekoliko pomagal v dušnem pastirstvu.

56. P. CHRISOGON MAJAR, začasni pomočnik od 2. januarja do 26. januarja l. 1884 kot frančiškan iz Samobora. Beli dan je ugledal v Dolu (Lusttal) pod Ljubljano dne 15. februarja l. 1851 v Gostinici hšt. 15. Oče mu je France, kajžar, mati pa Marija, roj. Snój ter bil krščen na ime sv. Valentina. Stopil je v red sv. Frančiška ter bil preoblečen dne 10. septembra l. 1871. Slovesno obljubo je napravil dne 6. februarja l. 1876 ter bil potem v mašnika posvečen še isto leto dne 16. marca. Služboval je kot redovnik v Samoboru in drugod, l. 1889 je bil knjižničar in subsidiar na Trsatu. L. 1897 je slekel redovno haljo ter stopil med svetno duhovščino poreško puljske škofije. Bil je pisatelj, prevodnik (prevajalec), a jezik njegov je zelo nepravilen, okoren. Kot župni upravitelj je stopil v pokoj l. 1911 in prišel v Izlake pri Zagorju ob Savi pod Čemšenikom. L. 1920 je bival tudi ob času vakature na sv. Planini, se kmalu vrnil v Izlake nazaj. V izrazih je silno trivialen, zato ni za pridigovanje več sposoben. Bil župni upravitelj v Skitači v Istri, kjer je bil prav požrtvovalen pastir do l. 1911, nato kurat v Izlakah do l. 1920, ondi v pokoju še obhajal svojo zlato mašo in živel bolehen bolj v siromašnih razmerah še do 1. oktobra l. 1938. Zadnja leta ni maševal.

57. SIMON AŽMAN, kaplan od 1. aprila do 1. avgusta l. 1886. Kropar, rojen dne 26. oktobra l. 1855, posvečen pa v mašnika dne 26. julija l. 1879.

Vakatura (izpraznjeno mesto) kaplanske službe 2 leti.

58. JANEZ (NEPOMUK) KAČAR, kaplan od dne 25. avgusta l. 1888 do sv. Jurija l. 1889. Krakovčan iz Trnovega v Ljubljani, rojen dne 14. februarja l. 1863, posvečen dne 21. julija l. 1886. Kaplan v Planini pri Rakeku, kjer je začel bolehati; valetudinarij (okreval) na Jesenicah l. 1888, na Dovjem, kaplan v Predosljah do 1890, v Breznici, mestni kaplan in katehet v Radovljici 1890-93, ko je postal župnik na Bohinjski Beli do 1. 6. 1897, ko ga je kostna jetika spravila v prerani grob.

59. SIMON AŽMAN, kaplan od 8. aprila do 25. avgusta l. 1889.

60. ANTON (PADOVANSKI) ANTONČIČ, kaplan od meseca maja do decembra l. 1892, ko je odšel v Tržič. V Starem trgu pri Ložu se je rodil dne 9. julija l. 1866, v mašnika maziljen pa je bil že v tretjem letu bogoslovja dne 19. julija l. 1890. Dovršivši bogoslovne nauke kot semeniščnik, je prišel naslednje leto na prvo službo v Gorje, od tam pa na Dovje. 1. kaplan od l. 1892-03, odšel za ekspozita (duhovnik na podružnici) na Razdrto, župnik na Planini pri Vipavi 1897-1903, župnik v Ihanu do smrti 14. 05. 1910.

Vakatura (izpraznjeno mesto) kaplanske službe od l. 1899 do l. 1903.

61. VALENTIN JAKELJ, valetudinarij (bolnik) od sv. Jakoba l. 1893 nekaj časa, ko je potem se šel zdraviti v (Bad) Wörishofen na JZ Bavarske. (Tam je deloval znani župnik in

vodni terapevt Sebastian Kneipp, ki je izumil metodo »Kneippova terapija« zdravilne vode. Ta kraj je kasneje l. 1920 dobil naziv Bad (zdraviliški kraj) in je še danes znan predvsem po tej vodni terapiji ter številnih zdraviliščih.) »Klančnikov« na Dovjem hšt. 16, je ugledal beli dan 14. februarja l. 1865, mašništvo pa je sprejel dne 13. julija l. 1891. Kaplanoval je v Senožečah, od tam prišel domov. Kaplan na Bledu, župnik pri sv. Križu nad Jesenicami do l. 1909, se zdravil v Kandiji (pri Novem mestu) do sv. Treh kraljev l. 1910. 5. decembra l. 1937 v pokoj v Lahovičah (Lahovčah) pri Cerkljah. Bil zanj križev pot od operacij, ki ga vse življenje niso zapustile. Bil čebelar in vrtnar.

62. FRANČIŠEK (KSAVER) PAVŠIČ, kaplan od adventa l. 1903 do dne 26. oktobra l. 1904. Rodil se je v Zgornji Šiški pri Ljubljani dne 3. novembra l. 1876, posvečen pa je bil v duhovnika dne 14. julija l. 1902. Kaplanoval je izprva v Preserjih (Preserje) od tam prišel na Dovje, odšel pa v Naklo, kjer je ostal in pesnikaril do meseca oktobra l. 1909. Takrat se preseli v Sodražico, kjer je služboval do dne 1. avgusta l. 1910, ko so ga umestili za župnika na Turjaku, kjer ostal do jeseni l. 1921, ko se župnik preseli na Kočevsko v Polom. Zadnji dve leti bil župnik na Hotiču do svoje smrti dne 5. 1. 1930. Pokopan je bil na pokopališču v Dravljah pri Ljubljani.

63. MATIJA OKORN, kaplan od meseca junija l. 1905 do meseca marca l. 1907. Rodil se je pri Šentjuriju pri Kranju dne 4. februarja l. 1875, mašništvo pa je sprejel že v 3. letu bogoslovja dne 14. julija l. 1900. Dovršivši bogoslovne nauke kot semeniščnik je prišel naslednje leto za kaplana na Krko, od tam se preseli na Breznico, od tod pa na Dovje, odšel pa je v Žiri, kjer je dobil meseca septembra l. 1907 že dekret za Slavino, a je ostal še do meseca julija l. 1908. Takrat se je vrnil nazaj na Dovje do adventa istega leta, ko se preseli v Gorico kot valetudinarij (bolnik) v zdravilišče. Meseca januarja l. 1910 pa je prišel v Voglje pri Šentjuriju (pri Kranju) za beneficiata. Vedno je bolehal, dne 11. novembra l. 1925 pa je umrl v Ljubljani, a pokopan je, prepeljan 14. 11. iz Šentjurija pri Kranju. Vodenica je blagemu in priljubljenemu možu utrgala nit življenja. Bil je zgleden duhovnik.

64. JANEZ (EVANGELIST) MEDVED, kaplan od meseca marca l. 1907 do 25. maja l. 1908, ko so ga umestili za župnika v Zlatem polju. Šentvidčan pri Zatičini (Stični) se je rodil dne 26. decembra l. 1868, poduhovničil pa se je dne 21. julija l. 1894. Prišel je za kaplana k sv. Križu ob Kostanjevici, od tam pa v Dobrnič. Zadnje leto bil župnik na sv. Planini, kjer je umrl 7. 11. 1918 (sled padca na poti s skale).

65. MATIJA OKORN, kaplan od meseca julija l. 1908 do adventa istega leta, ko je odšel se zdraviti v Gorico.

66. VALENTIN ZUPANČIČ, kaplan od meseca avgusta l. 1909 do meseca septembra l. 1910, ko je odšel za kateheta k Uršulinkam v Ljubljano, kjer so ga meseca avgusta l. 1912 imenovali za nunskega spovednika in kateheta notranjih šol ter rektorja cerkve. Luč sveta je ugledal v Mostah pri Ljubljani dne 14. februarja l. 1883, v mašnika maziljen pa je že bil v 3. letu bogoslovja dne 15. julija l. 1907. Dovršivši bogoslovne nauke kot semeniščnik je prišel naslednje leto za kaplana v Mokronog, od tam pa se preseli na Dovje. Dne 25. maja l. 1920 je bil slovesno umeščen za župnika v Polhovem Gradcu do l. 1926 ko se odpove župniji in se poda v Francijo kot izseljenski duhovnik, kjer uspešno deluje v mestu L'Evin P. L. c. (Pays de Loire Atlantique – regija Loire ob Atlantskem oceanu). Je tudi mons.(monsignor – papeški častni kaplan, imenovan okoli l. 1930).

67. FRANČIŠEK (SERAFINSKI) PEČARIČ, valetudinarij (bolnik) od meseca aprila do meseca novembra l. 1911, od tedaj pa kaplan do l. 1927. Metličan, rojen dne 20 avgusta l. 1879, posvečen pa v mašnika že v 3. letu bogoslovja dne 15. julija l. 1907. Oče mu je bil tkalec France hšt. 63, mati pa Ana roj. Žigon. Bil je l. 1927 od 7. 5. do 1. 8. župni upravitelj na Dovjem, kjer so ga za župnika ustoličili in dne 28. 8. slovesno vpeljali.

Vakatura (izpraznjeno mesto) kaplanske službe od maja l. 1927 do ~~~.